Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (trečioji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. birželio 25 d.*

„Energija – Elektros energijos vidaus rinka – Reglamentas (ES) 2017/2195 – ACER sprendimas dėl pakeistos balansavimo energijos kainodaros metodikos – Kainos laikinosios ribos nustatymas – ACER apeliacinei tarybai pateiktas skundas – Specialios skundo pateikimo sąlygos ir tvarka – Reglamento (ES) 2019/942 28 straipsnio 1 dalis ir 29 straipsnis – Nepriimtinumas dėl teisės pateikti skundą Apeliacinėje taryboje nebuvimo – Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas – Lygybė prieš įstatymą ir veiksminga teisminė apsauga – Konkrečios sąsajos nebuvimas – Savybės ar faktinė padėtis, kuriomis nesiremiama – Ieškinio pareiškimo terminas – Pateisinamos klaidos nebuvimas“

Byloje T-95/23

RWE Supply & Trading GmbH, įsteigta Esene (Vokietija), atstovaujama advokatų U. Scholz, H. Weßling ir M. von Armansperg,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą (ACER), atstovaujamą P. Martinet, E. Tremmel ir G. Bertrand, padedamų advokatų R. van der Hout, J. Wiemer ir C. Wagner,

atsakovę,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. van der Woude, teisėjai P. Škvařilová-Pelzl (pranešėja), I. Nõmm, G. Steinfatt ir D. Kukovec,

posėdžio sekretorius P. Cullen, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2024 m. rugsėjo 9 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovė *RWE Supply & Trading GmbH* pirmiausia prašo panaikinti 2022 m. gruodžio 9 d. Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūros (ACER) apeliacinės tarybos sprendimą A-002-2022 (toliau – ginčijamas sprendimas), kuriuo kaip nepriimtinas atmestas jos skundas dėl 2022 m. vasario 25 d. ACER sprendimo Nr. 03/2022 dėl balansavimo energijos ir tarpzoninio pralaidumo, naudojamo balansavimo energijos mainams arba disbalanso pasiskirstymui nustatyti, kainodaros metodikos pakeitimo (toliau – pirminis sprendimas) tiek, kiek jame ACER 48 mėnesių laikotarpiui nuo 2022 m. liepos 1 d. nustatė kainos, už kurią balansavimo energijos tiekėjai, kaip ir ji pati, galėjo Europos PICASSO ir MARI platformose vykdyti šios energijos mainus, ribą, o nepatenkinus šio reikalavimo – panaikinti pirminį sprendimą.

Ginčo aplinkybės

2 2020 m. sausio 24 d. Sprendimu Nr. 01/2020 ACER, remdamasi perdavimo sistemos operatorių (toliau – PSO) pasiūlymu, patvirtino balansavimo energijos ir tarpzoninių pajėgumų, naudojamų balansavimo energijos mainams arba disbalanso kompensavimo procesui įgyvendinti, kainodaros nustatymo metodiką (toliau – ginčijama metodika), joje, be kita ko, buvo numatyta, kad balansavimo energijos tiekimo kainos neturi būti didesnės ar mažesnės už techninę kainos ribą, t. y. maždaug 99 999 eurų už megavatvalandę (MWh).

3 2021 m. birželio 2 d. Europos elektros energijos perdavimo sistemos operatorių tinklas (toliau – ENTSO-E) visų PSO vardu pateikė pasiūlymą iš dalies pakeisti ginčijamą metodiką, kad esamą techninę kainos ribą pakeistų apytiksliai 15 000 eurų/MWh kainos riba (toliau – PSO pasiūlymas). Prie šio pasiūlymo buvo pridėtas 2021 m. gegužės 28 d. aiškinamasis raštas.

4 ENTSO-E perdavė PSO pasiūlymą ACER patvirtinti, o ši 2021 m. spalio 13 d. surengė viešas konsultacijas savo interneto svetainėje ir paragino suinteresuotuosius rinkos dalyvius iki 2021 m. lapkričio 10 d. pateikti pastabas dėl šio pasiūlymo. Ieškovė dalyvavo šiose viešose konsultacijose ir pateikė pastabas dėl visų ACER iškeltų klausimų, taip pat teisinę nuomonę dėl PSO pasiūlymo.

5 Nuo 2021 m. lapkričio 22 d. iki gruodžio 6 d. ACER pateikė PSO, ENTSO-E ir valstybių narių reguliavimo institucijoms (toliau – NRI) savo pačios iš dalies pakeistą PSO pasiūlymo, kurį anksčiau joms pateikė, versiją kartu su pakeitimų pagrindimu.

6 2022 m. vasario 25 d. priimtu ir 2022 m. vasario 28 d. jos interneto svetainėje paskelbtu pirminiu sprendimu ACER atmetė PSO pasiūlymą, motyvuodama tuo, kad jis neatitinka 2017 m. lapkričio 23 d. Komisijos reglamento (ES) 2017/2195, kuriuo nustatomos elektros energijos balansavimo gairės (OL L 312, 2017, p. 6), 30 straipsnio 2 dalies sąlygų, ir nurodė palikti galioti esamą techninę kainos ribą, kuri yra apytiksliai 99 999 eurų/MWh. Vis dėlto pirminio sprendimo I priede ACER iš dalies pakeitė ginčijamą metodiką, 48 mėnesių laikotarpiui nuo 2022 m. liepos 1 d. nustatydama 15 000 eurų/MWh laikiną kainos ribą, taikomą tik balansavimo energijos mainams Europos PICASSO ir MARI platformose.

7 2022 m. balandžio 27 d. ieškovė dėl pirminio sprendimo pateikė skundą ACER apeliacinei tarybai (toliau – Apeliacinė taryba).

8 Ginčijamu sprendimu Apeliacinė taryba atmetė ieškovės skundą dėl pirminio sprendimo kaip nepriimtiną, motyvuodama tuo, kad pagal 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/942, kuriuo įsteigiama Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra (OL L 158, 2019, p. 22), 28 straipsnio 1 dalį ieškovė neturėjo teisės pateikti tokio skundo, nes pirminis sprendimas nebuvo jai skirtas ir nėra konkrečiai su ja susijęs.

Šalių reikalavimai

9 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– pirmiausia panaikinti ginčijamą sprendimą,

– subsidiariai – panaikinti pirminį sprendimą,

– priteisti iš ACER bylinėjimosi išlaidas.

10 ACER Bendrojo Teismo iš esmės prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl pagrindinio reikalavimo panaikinti ginčijamą sprendimą

11 Grįsdama pagrindinį reikalavimą panaikinti ginčijamą sprendimą ieškovė iš esmės nurodo tris pagrindus, grindžiamus, pirma, Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies pažeidimu, antra, SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos pažeidimu ir, trečia, veiksmingos teisminės gynybos principo, įtvirtinto Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnyje ir išplaukiančio iš Sąjungos teisės bendrųjų principų, pažeidimu.

12 ACER prašo atmesti pagrindinį reikalavimą kaip nepagrįstą.

13 Visų pirma reikia išnagrinėti antrąjį ieškinio pagrindą.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos pažeidimu

14 Ieškovė mano, kad ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba pažeidė SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, kai nusprendė, kad ji neturi teisės pateikti jai skundo, nors pirminis sprendimas yra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, tiesiogiai su ja susijęs ir dėl jo nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių.

15 Ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba, atsižvelgdama į jurisprudenciją, teisingai konstatavo, kad pirminis sprendimas yra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, tiesiogiai su ja susijęs ir dėl jo nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, todėl jį galima ginčyti Europos Sąjungos teisme, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą. ACER šio fakto neginčijo nagrinėjant šį ieškinį.

16 Vis dėlto, ieškovės teigimu, Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime klaidingai nustatė, kad ji neturi teisės jai pateikti skundo dėl pirminio sprendimo, atsižvelgiant į Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies formuluotę. Iš tiesų, kaip patvirtina tiek doktrina, tiek jurisprudencija, teisė pareikšti ieškinį dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės akto ir galiausiai pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą jai suteikta teisminė apsauga negali būti nepagrįstai ribojamos ACER pagal SESV 263 straipsnio penktą pastraipą nustatytos išankstinės administracinės peržiūros procedūros įgyvendinimo sąlygomis ir tvarka, nes priešingu atveju būtų pažeista Chartijos 47 straipsnio pirma pastraipa, taip sukuriant Sąjungos teisės subjektų teisminės gynybos spragą, kurią šia nuostata konkrečiai siekiama užpildyti. Minėta teisminė gynyba negali skirtis vien dėl to, kad Sąjungos institucijos tam tikrus savo įgaliojimus perdavė išorės įstaigoms ar organams.

17 Ieškovės teigimu, Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalis, atsižvelgiant į kontekstą ir Sutarčių rengėjų siekiamą tikslą užpildyti esamą teisminės gynybos spragą, galėjo ir turėjo būti aiškinama taip, kad atitiktų pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą suteikiamą teisminę gynybą. Kadangi, kaip matyti iš Reglamento 2019/942 34 konstatuojamosios dalies, 29 straipsnio ir jurisprudencijos, vidinės administracinės procedūros išnaudojimas yra būtina išankstinė ieškinio pareiškimo Sąjungos teisme sąlyga, nes tik Apeliacinės tarybos sprendimai gali būti skundžiami tame teisme, bet koks teisės pateikti skundą minėtai tarybai apribojimas prilygtų teisės pareikšti ieškinį Sąjungos teisme apribojimui. Negalima teigti, kad ji turėjo teisę tiesiogiai Bendrajame Teisme pareikšti ieškinį dėl pirminio sprendimo panaikinimo pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, antraip, atsižvelgiant į jurisprudenciją, būtų pažeisti Chartijos 20 ir 47 straipsniuose įtvirtinti lygybės prieš įstatymą ir veiksmingos teisminės gynybos principai, taip pat proceso ekonomiškumo principas ir pakenkta ACER viduje numatytos apeliacinės procedūros veiksmingumui. Be to, ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba pati konstatavo, kad situacija būtų „nepatenkinama“, jei nebūtų skundų pateikimo galimybės.

18 ACER ginčija ieškovės argumentus ir iš esmės prašo atmesti antrąjį ieškinio pagrindą.

19 Dubliko 35 punkte ieškovė nurodė, kad „antrajame ieškinio pagrinde [ji] remiasi SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos [trečiasis atvejis] pažeidimu, nes buvo atsisakyta pripažinti, kad ji yra konkrečiai susijusi, o ne Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies pažeidimu“, kaip atsiliepimo į ieškinį 52 punkte teigia atsakovė.

20 Tuo remdamasi tripliko 33 punkte ACER padarė išvadą, kad „dėl šio ieškovės pateikto paaiškinimo antrasis pagrindas yra akivaizdžiai nepagrįstas, nes [SESV] 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodyto trečiojo atvejo pažeidimas nagrinėjamu atveju yra visiškai neįmanomas“, kadangi ši nuostata nebuvo taikoma ieškovės Apeliacinei tarybai pateiktam skundui.

21 Šiuo klausimu Sąjungos teismas jau yra pripažinęs, kad pakanka išdėstyti pagrindų esmę, o ne teisiškai juos kvalifikuoti, su sąlyga, kad šie pagrindai yra pakankamai aiškiai išdėstyti pačiame ieškinyje (žr. 2004 m. rugsėjo 23 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-297/02, nepaskelbtas Rink., EU:C:2004:550, 57 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2015 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo

Italija ir Ispanija / Komisija, T-124/13 ir T-191/13, EU:T:2015:690, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2017 m. sausio 19 d. Sprendimo *Komisija / Frieberger ir Vallin*, T-232/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:15, 33 punktą).

22 Be to jurisprudencija leidžia manyti, kad prieštaravimas dėl teisėtumo gali būti pareikštas implicitiškai, jei iš ieškinio santykinai aišku, kad ieškovas faktiškai pateikia tokį argumentą (šiuo klausimu žr. 1996 m. birželio 6 d. Sprendimo *Baiwir / Komisija*, T-262/94, EU:T:1996:75, 37 punktą; 2018 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Mouvement pour un Europe des nations et des libertés / Parlamentas*, T-829/16, EU:T:2018:840, 66 punktą ir 2022 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Falke / Komisija*, T-306/21, EU:T:2022:834, 30 punktą).

23 Iš ieškinio 75–104 punktuose ir dubliko 35–49 punktuose išplėtoto antrojo pagrindo turinio matyti, kad ieškovė iš esmės teigia, jog tam, kad atitiktų veiksmingos teisminės gynybos principą ir Chartijos 47 straipsnį, įgyvendintą SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa, pagal kuriuos jai suteikiama teisė pareikšti ieškinį Sąjungos teisme dėl visų reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, tiesiogiai su ja susijusių ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių (kaip antai pirminis sprendimas), taip pat Chartijos 20 straipsnyje įtvirtintą lygybės prieš įstatymą principą, Apeliacinė taryba Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalį ginčijamame sprendime turėjo aiškinti taip, kad juo remdamasi ieškovė galėjo jai pateikti skundą dėl minėto sprendimo.

24 Šio sprendimo 23 punkte nurodyti argumentai turi būti suprantami taip, kad jie iš esmės apima dvigubą priekaištą, grindžiamą arba Apeliacinės tarybos ginčijamame sprendime pateiktu Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies aiškinimu, neatitinkančiu veiksmingos teisminės gynybos principo ir Chartijos 47 straipsnio, įgyvendinto SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa (Lisabonos sutarties redakcija), taip pat Chartijos 20 straipsnyje įtvirtinto lygybės prieš įstatymą principo (pirmasis priekaištas), arba Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies implicitiniu neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu dėl neatitikties tiems patiems principams ir Chartijos straipsniams (antrasis priekaištas).

25 Atsakydama į proceso organizavimo priemonę, priimtą remiantis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 89 ir 90 straipsniais, ieškovė patvirtino, kad ieškinyje netiesiogiai pateiktas toks Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas.

26 Atsižvelgiant į tai, kad atsakydama į kitą proceso organizavimo priemonę ACER nurodė, kad Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas buvo pateiktas pavėluotai, ieškovei atsakant į Bendrojo Teismo jai skirtą proceso organizavimo priemonę, todėl, remiantis jurisprudencija, suformuota 2008 m. gegužės 15 d. Sprendimo *Ispanija / Taryba* (C-442/04, EU:C:2008:276) 23 punkte, 2008 m. birželio 26 d. Sprendimo *Alferink ir kt. / Komisija* (T-94/98, EU:T:2008:226) 38 ir 39 punktuose ir 2008 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Reliance Industries / Taryba ir Komisija* (T-45/06, EU:T:2008:398) 64–66 punktuose, turėjo būti atmestas kaip nepriimtinas, reikia pažymėti, kad abu šio sprendimo 24 punkte nurodyti priekaištai pakankamai aiškiai išplaukia iš ieškinio 75–86 ir 102 bei 103 punktų. Taigi ACER prieštaravimą reikia atmesti ir abu šiuos priekaištus nagrinėti iš esmės.

27 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, kaip savo rašytinėse pastabose pripažįsta šalys, o Apeliacinė taryba – ginčijamo sprendimo 40 ir 50 punktuose, pirminis sprendimas, nors ir priimtas kaip individualus sprendimas, skirtas PSO, priklausantiems regionui, apimančiam Belgiją, Čekijos Respubliką, Vokietiją, Prancūziją, Kroatiją, Liuksemburgą, Vengriją, Nyderlandus, Austriją, Lenkiją, Rumuniją, Slovėniją ir Slovakiją (toliau – CORE regionas), yra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, kuris tiesiogiai susijęs su ieškove ir dėl kurio nereikia patvirtinti

įgyvendinamųjų priemonių, kaip tai suprantama pagal SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytą trečią alternatyvą, todėl, kiek tai susiję su pirminiu sprendimu, ieškovė patenka į fizinių ar juridinių asmenų, kuriems taikomas SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytas trečiasis atvejis, kategoriją.

28 Tai patikslinus, reikia patikrinti, ar, kaip teigia ieškovė, pateikdama pirmąjį priekaištą, Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalį turėjo aiškinti kaip jai suteikiančią teisę pareikšti ieškinį dėl pirminio sprendimo, kad būtų užtikrinta šios nuostatos atitiktis veiksmingos teisminės gynybos principui ir Chartijos 47 straipsniui, įgyvendintam SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa (Lisabonos sutarties redakcija), taip pat Chartijos 20 straipsnyje įtvirtintam lygybės prieš įstatymą principui.

29 Pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją Sąjungos teisės nuostatos aiškinimu neturi būti panaikintas aiškios ir tikslios šios nuostatos formuluotės veiksmingumas. Taigi, kai tokios nuostatos prasmė aiškiai matyti iš pačios jos formuluotės, Sąjungos teismas negali nukrypti nuo šio aiškinimo (žr. 2023 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Ministarstvo financija*, C-682/22, EU:C:2023:920, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Pagal suformuotą jurisprudenciją aiškinant Sąjungos teisės nuostatą, kai jos formuluotė aiškiai neapibrėžia jos taikymo srities, reikia atsižvelgti į kontekstą ir teisės akto, kuriame ji priimta, tikslus (žr. 2021 m. sausio 21 d. Sprendimo *Whiteland Import Expo*, C-308/19, EU:C:2021:47, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

30 Pagal Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalį, susijusią su „[ACER] sprendimais, dėl kurių gali būti teikiami skundai“, „[k]iekvienas fizinis ar juridinis asmuo, įskaitant [NRI], gali pateikti skundą dėl [šio reglamento] 2 straipsnio d punkte nurodyto [ACER] sprendimo, skirto tam asmeniui, arba dėl sprendimo, kuris, nors ir skirtas kitam asmeniui, yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su tuo asmeniu.“

31 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad pirminis sprendimas, kuriuo ACER nusprendė dėl CORE regiono PSO pasiūlytų ginčijamos metodikos pakeitimų pagal
Reglamento 2019/942 5 straipsnio 2 dalies b punktą, yra ACER sprendimas, nurodytas šio reglamento 2 straipsnio d punkte.

32 Iš aiškios ir tikslios Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies formuluotės matyti, kad ieškovė, kaip juridinis asmuo, kuriam nėra skirtas pirminis sprendimas (remiantis jo 2 straipsniu, jis yra skirtas CORE regiono PSO), gali apskųsti minėtą sprendimą tik tuo atveju, jeigu jis su ja susijęs ne tik tiesiogiai, bet ir konkrečiai.

33 Nors tiesa, kad Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalyje nustatyta konkrečios sąsajos sąlyga turi būti aiškinama atsižvelgiant į Chartijoje užtikrinamus bendruosius Sąjungos teisės principus, toks aiškinimas negali lemti šios sąlygos, kuri aiškiai numatyta tekste, panaikinimo, nesukeliant *contra legem* aiškinimo.

34 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją platus aiškinimas galimas, tik jeigu jis suderinamas su nagrinėjamos nuostatos tekstu, ir net aukštesnės privalomos galios normą atitinkančio aiškinimo principas negali būti aiškinimo *contra legem* pagrindas (žr. 2023 m. gruodžio 15 d. Nutarties *Stan / Europos prokuratūra*, T-103/23, EU:T:2023:871, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; taip pat pagal analogiją žr. 2019 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Rayonna prokuratura Lom*, C-467/18, EU:C:2019:765, 61 punktą ir 2020 m. spalio 5 d. Sprendimo *Brown / Komisija*, T-18/19, EU:T:2020:465, 111 punktą).

35 Taigi reikia konstatuoti, kad ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba pagrįstai neaiškino Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies taip, kad pagal ją ieškovei, kaip juridiniam asmeniui, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, leidžiama pateikti skundą dėl pirminio sprendimo, neprivalant įrodyti, kad ji yra ne tik tiesiogiai, bet ir konkrečiai susijusi su minėtu sprendimu.

36 Todėl pirmąjį priekaištą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

37 Toliau reikia iš esmės išnagrinėti antrąjį priekaištą, atitinkantį šio sprendimo 24 punkte nurodytą implicitinį neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą.

38 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal bendrąjį aiškinimo principą Sąjungos teisės aktas turi būti aiškinamas kiek įmanoma taip, kad nebūtų paneigtas jo galiojimas (2001 m. spalio 4 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-403/99, EU:C:2001:507, 37 punktas ir 2009 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *Sturgeon ir kt.*, C-402/07 ir C-432/07, EU:C:2009:716, 47 punktas). Be to, esant keliems galimiems Sąjungos teisės nuostatos aiškinimo variantams, pirmenybė turi būti teikiama tam, kuris užtikrintų jos praktinį veiksmingumą (2009 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *Sturgeon ir kt.*, C-402/07 ir C-432/07, EU:C:2009:716, 47 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 1988 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Land de Sarre ir kt.*, 187/87, EU:C:1988:439, 19 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

39 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad savo atsakymuose į Bendrojo Teismo joms skirtas proceso organizavimo priemones ACER subsidiariai, o Europos Parlamentas, Europos Sąjungos Taryba ir Europos Komisija iš esmės teigė, kad Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalis neprieštarauja nei veiksmingos teisminės gynybos principui, nei Chartijos 47 straipsniui, kaip jis įgyvendintas SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa, ir Chartijos 20 straipsnyje įtvirtintam lygybės prieš įstatymą principui, nes pagal minėto reglamento 28 straipsnio 1 dalį tokiais atvejais, kaip nagrinėjami šioje byloje, nedraudžiama fiziniams ar juridiniams asmenims, kuriems nėra skirtas visuotinai taikomas ACER aktas (kai dėl jo nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių) ir kurie buvo tiesiogiai, bet ne konkrečiai susiję su šiuo aktu (t. y. fizinių ar juridinių asmenų, kuriems taikomas SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtos pastraipos trečiasis atvejis, kategorija), tiesiogiai pareikšti ieškinį Bendrajame Teisme dėl minėto akto panaikinimo.

40 Kadangi pirminis sprendimas jos atžvilgiu yra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, tiesiogiai su ja susijęs ir dėl jo nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, kaip tai suprantama pagal SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtą pastraipą (žr. šio sprendimo 27 punktą), ieškovė priklauso fizinių ar juridinių asmenų, kuriems taikomas SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytas trečiasis atvejis, kategorijai, kuri, kaip ir kitos dvi fizinių ar juridinių asmenų kategorijos, susijusios su SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytais pirmuoju ir antruoju atvejais (t. y. fiziniai ar juridiniai asmenys, kuriems skirtas aktas arba kurie yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susiję), gali dėl tokio akto pareikšti ieškinį Sąjungos teisme SESV 263 straipsnio pirmoje ir antroje pastraipose numatytomis sąlygomis.

41 Vis dėlto SESV 263 straipsnio penktoje pastraipoje numatyta, kad Sąjungos įstaigas ar organus steigiantys aktai gali nustatyti konkrečias sąlygas ir tvarką, reguliuojančias fizinių ar juridinių asmenų ieškinių dėl šių įstaigų ar organų aktų, galinčių jiems turėti teisinių padarinių, pareiškimą.

42 Komisijos siūlymu Sąjungos teisės aktų leidėjas Reglamento 2019/942 28 ir 29 straipsniuose, siejamuose su jo 34 konstatuojamąja dalimi, numatė, kad fiziniai ar juridiniai asmenys, kuriems skirti ACER aktai arba kurie yra tiesiogiai ir konkrečiai su jais susiję, siekiant supaprastinti procedūrą, turi turėti teisę pateikti skundą Apeliacinei tarybai.

43 Šiomis aplinkybėmis, kaip matyti iš atsakymų į Bendrojo Teismo jiems skirtas proceso organizavimo priemones, Parlamentas, Taryba ir Komisija nusprendė, kad prie fizinių ar juridinių asmenų, galinčių pagal Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalį pateikti skundą dėl šio reglamento 2 straipsnio d punkte nurodyto ACER sprendimo, nereikia priskirti fizinių ar juridinių asmenų, patenkančių į kategoriją, kuriai taikomas SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje (Lisabonos sutarties redakcija) nurodytas trečiasis atvejis, nes ACER paprastai priima „individualius sprendimus“ pagal šio reglamento 2 straipsnio d punktą, dėl kurių galima pateikti skundą Apeliacinei tarybai. Jei ACER priimtų, kaip yra šiuo atveju (žr. šio sprendimo 27 punktą), reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktą, SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatyta teisių gynimo priemonė būtų tiesiogiai prieinama.

44 Kadangi šiuo klausimu ieškovė teigia, kad pagal Reglamento 2019/942 29 straipsnį ji negalėjo tiesiogiai Bendrajame Teisme pareikšti ieškinio dėl pirminio sprendimo panaikinimo remdamasi SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytu trečiuoju atveju, reikia pažymėti, kad tiesa, jog Reglamento 2019/942 29 straipsnyje nustatyta, jog „[i]eškiniai dėl pagal šį reglamentą priimto ACER sprendimo panaikinimo <…>, Europos Sąjungos Teisingumo Teisme gali būti pareiškiami tik užbaigus 28 straipsnyje nurodytą [išankstinę] skundų nagrinėjimo procedūrą“ ir kad pagal šią nuostatą pareiškėjai, kurių skundai nepatenkinti, gali kreiptis į Bendrąjį Teismą dėl Apeliacinės tarybos priimtų sprendimų panaikinimo (šiuo klausimu žr. 2022 m. kovo 16 d. Sprendimo *MEKH ir FGSZ / ACER*, T-684/19 ir T-704/19, EU:T:2022:138, 35–42 punktus).

45 Vis dėlto reikia pažymėti, kad 2022 m. kovo 16 d. Sprendimas *MEKH ir FGSZ / ACER* (T-684/19 ir T-704/19, EU:T:2022:138) turi būti aiškinamas atsižvelgiant į jo kontekstą ir, be kita ko, į tai, kad ieškovės toje byloje neginčijamai turėjo teisę pateikti skundą Apeliacinėje taryboje, tačiau neturėjo teisės Bendrajame Teisme ginčyti pirminių ACER sprendimų teisėtumo, atsižvelgiant į Reglamento 2019/942 28 ir 29 straipsnius.

46 Kadangi dėl šio sprendimo 43 punkte nurodytų priežasčių Sąjungos teisės aktų leidėjas nenumatė galimybės taikyti Reglamento 2019/942 28 straipsnyje numatytos išankstinės apskundimo procedūros fizinių ar juridinių asmenų kategorijai, kuriai priklauso ieškovė, šios procedūros išnaudojimas, kurio reikalaujama pagal šio reglamento 29 straipsnį, negali būti aiškinamas kaip taikomas šiai kategorijai. Darytina išvada, kad fiziniai ar juridiniai asmenys, priskiriami prie kategorijos, kuriai taikomas SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytas trečiasis atvejis, nepatenka į Reglamento 2019/942 28 ir 29 straipsniuose nustatytos privalomos išankstinės apskundimo procedūros taikymo sritį, tokie asmenys, priešingai, nei priskiriami prie kitų dviejų šio reglamento 28 straipsnio 1 dalyje nurodytų kategorijų, turi tiesiogiai Bendrajame Teisme pareikšti ieškinius dėl nagrinėjamų ACER aktų pagal SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytą trečiąjį atvejį.

47 Iš tiesų, kaip savo atsakymuose į proceso organizavimo priemones nurodė Parlamentas, Taryba ir Komisija, Reglamentas 2019/942 negali būti aiškinamas taip, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas norėjo, kad Apeliacinė taryba atliktų visų ACER priimtų aktų kontrolę, nes minėto reglamento 28 straipsnio materialinė taikymo sritis apsiriboja šio reglamento 2 straipsnio d punkte nurodytais individualiais sprendimais. Be to, tokio „mišraus“ požiūrio Sąjungos teisės aktų leidėjas laikėsi ir numatydamas kitų agentūrų apeliacinius organus, kaip tai matyti iš reglamentų,

kuriais įsteigti Europos cheminių medžiagų agentūros (ECHA), Europos bankininkystės institucijos (EBI), Bendros pertvarkymo valdybos (BPV), Europos Sąjungos aviacijos saugos agentūros (EASA), Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos (ESMA) ir Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos (EIOPA) apeliaciniai organai.

48 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad atsakymuose į proceso organizavimo priemones Parlamentas, Taryba ir Komisija pabrėžė, jog tai, kad Reglamente 2019/942 nėra aiškios nuorodos į galimybę tiesiogiai kreiptis į Sąjungos teismą tais atvejais, kai netenkinamos šio reglamento 28 straipsnyje nustatytos priimtinumo sąlygos, neturi reikšmės, tokia nuoroda būtų tik deklaratyvaus pobūdžio, nes tam, kad būtų taikomas, SESV 263 straipsnis neturi būti perkeltas į Sąjungos antrinę teisę.

49 Be to, šio sprendimo 46 punkte siūlomas aiškinimas neprieštarauja 2023 m. kovo 9 d. Sprendimo *ACER / Aquind* (C-46/21 P, EU:C:2023:182) 57 punktui, kuriame Teisingumo Teismas nusprendė, kad „[Sąjungos agentūrų] apeliaciniai organai yra tinkama priemonė suinteresuotųjų šalių teisėms apsaugoti“, nes tokia išvada nereiškia, kad ACER apeliacinės tarybos vykdoma kontrolė yra vienintelė tinkama priemonė apsaugoti fizinių ar juridinių asmenų, kurie negali kreiptis į šią tarybą pagal Reglamento 2019/942 28 straipsnį, teises, kiek tai susiję su ACER sprendimais.

50 Toks aiškinimas taip pat neprieštarauja Reglamento 2019/942 34 konstatuojamajai daliai, kurioje numatyta, kad, „[k]ai ACER suteikiami įgaliojimai priimti sprendimus, suinteresuotosioms šalims, siekiant supaprastinti procesą, turėtų būti suteikta teisė apskųsti sprendimus Apeliacinei tarybai“. Iš tiesų ši konstatuojamoji dalis turi būti aiškinama kartu su Reglamento 2019/942 28 ir 29 straipsnių tekstu ir šio sprendimo 49 punkte nurodyta jurisprudencija, iš kurių matyti, kad Apeliacinė taryba yra tinkama priemonė apsaugoti šalių, su kuriomis susiję ACER aktai, teises, jeigu jos atitinka minėtame reglamente nurodytas priimtinumo sąlygas. Vis dėlto nei Reglamento 2019/942 34 konstatuojamoji dalis, nei minėta jurisprudencija negali būti aiškinamos taip, kad fizinių ar juridinių asmenų, kurie negali kreiptis į Apeliacinę tarybą pagal minėto reglamento 28 straipsnį, tiesioginis kreipimasis į Sąjungos teismą pagal SESV 263 straipsnį nėra tinkama priemonė pirmojoje instancijoje patikrinti ACER aktų teisėtumą.

51 Net jei, kaip teigia ACER, Parlamentas, Taryba ir Komisija, atsakydami į Bendrojo Teismo per posėdį žodžiu pateiktus klausimus arba į Bendrojo Teismo jiems skirtas proceso organizavimo priemones, SESV 263 straipsnio penktoje pastraipoje Sąjungos teisės aktų leidėjui suteikiama diskrecija nuspręsti dėl konkrečių sąlygų ir tvarkos, nustatytinų fizinių ar juridinių asmenų pareikštiems ieškiniams dėl Sąjungos įstaigos ar organo aktų, galinčių jiems turėti teisinių padarinių, tokia diskrecija gali būti naudojamasi tik laikantis pirminės teisės ir, be kita ko, bendrųjų Sąjungos teisės principų.

52 Taigi pirmiausia reikia kelti klausimą, ar, kaip teigia ieškovė, Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas skirtingas požiūris į, viena vertus, fizinių ar juridinių asmenų kategoriją, kuriai taikomas SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje (Lisabonos sutarties redakcija) nurodytas trečiasis atvejis, ir, kita vertus, į kitas kategorijas fizinių ar juridinių asmenų, su kuriais susiję SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodyti pirmasis ir antrasis atvejai, dėl galimybės kreiptis į Apeliacinę tarybą yra nesuderinamas su Chartijos 20 straipsnyje įtvirtintu lygybės prieš įstatymą principu.

53 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją Chartijos 20 straipsnyje įtvirtinta lygybė prieš įstatymą yra bendrasis Sąjungos teisės principas, pagal kurį reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos – vienodai, nebent toks

vertinimas būtų objektyviai pagrįstas (žr. 2021 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Belgijos valstybė (Teisė gyventi šalyje smurto šeimoje atveju)*, C-930/19, EU:C:2021:657, 57 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

54 Situacijų panašumo reikalavimas, taikomas siekiant nustatyti, ar buvo pažeistas vienodo požiūrio principas, turi būti vertinamas atsižvelgiant į visas šias situacijas apibūdinančias aplinkybes, ypač į teisės akto, kuriame nustatytas nagrinėjamas skirtumas, dalyką ir tikslą, turint omenyje, kad tam reikia atsižvelgti ir į srities, kuriai šis aktas priklauso, principus ir tikslus. Jeigu situacijos nėra panašios, nevienodas atitinkamų situacijų vertinimas nepažeidžia Chartijos 20 straipsnyje įtvirtintos lygybės prieš įstatymą (žr. 2021 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Belgijos valstybė (Teisė gyventi šalyje smurto šeimoje atveju)*, C-930/19, EU:C:2021:657, 58 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

55 Nagrinėjamu atveju reikia įvertinti, ar, atsižvelgiant į Reglamento 2019/942 28 ir 29 straipsniuose nustatytos ACER vidaus skundų nagrinėjimo sistemos dalyką ir tikslą, fizinio ar juridinio asmens, patenkančio į kategoriją, kuriai taikomas SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytas trečiasis atvejis, situacija, norint pareikšti ieškinį dėl ACER sprendimo panaikinimo pagal šį reglamentą, yra panaši į fizinio ar juridinio asmens, priskiriamo prie kitų asmenų kategorijų, kuriems taikomi SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodyti pirmasis ir antrasis atvejai ir kurie taip pat nori pareikšti tokį ieškinį, situaciją.

56 Pirmiausia reikia priminti, kad, kaip Sąjungos teismas jau turėjo galimybę patvirtinti, kadangi Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino suteikti Apeliacinei tarybai būtiną kompetenciją, kad ji pati galėtų atlikti sudėtingų techninių ir ekonominių aplinkybių, susijusių su energetika, vertinimą, ši taryba negali apsiriboti ribota ACER sprendimų kontrole. Atvirkščiai, remdamasi savo narių mokslinio pobūdžio žiniomis minėta taryba turi nagrinėti, ar skundą pateikusios šalies argumentai gali įrodyti, jog ACER sprendimą pagrindžiančiuose argumentuose yra klaidų (šiuo klausimu žr. 2023 m. kovo 9 d. Sprendimo *ACER / Aquind*, C-46/21 P, EU:C:2023:182, 53–72 punktus ir 2020 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Aquind / ACER*, T-735/18, EU:T:2020:542, 45–71 punktus).

57 Šiomis aplinkybėmis Sąjungos teismas patikslino, kad Apeliacinės tarybos įsteigimas yra bendro Sąjungos teisės aktų leidėjo požiūrio, kuriuo siekiama Sąjungos agentūrose įsteigti apeliacinius organus, kai šioms agentūroms suteikti įgaliojimai priimti sprendimus dėl techniškai ar moksliniu požiūriu sudėtingų klausimų, ir kuris daro tiesioginį poveikį suinteresuotųjų šalių teisinei padėčiai, dalis. Šie apeliaciniai organai yra tinkama priemonė suinteresuotųjų šalių teisėms apsaugoti; pagal suformuotą jurisprudenciją, kadangi Sąjungos institucijos turi plačią diskreciją, be kita ko, vertinti labai sudėtingas faktines mokslinio ir techninio pobūdžio aplinkybes, kad nustatytų savo patvirtinamų priemonių pobūdį ir apimtį, Sąjungos teismo kontrolė turi apimti tik nagrinėjimą, ar vykdant šią diskreciją nebuvo padaryta akivaizdžios klaidos, ar nepiktnaudžiauta įgaliojimais arba ar šios institucijos akivaizdžiai neviršijo savo diskrecijos ribų (2023 m. kovo 9 d. Sprendimo *ACER / Aquind*, C-46/21 P, EU:C:2023:182, 56 ir 57 punktai; taip pat žr. 2013 m. kovo 7 d. Sprendimo *Bilbaína de Alquitranes ir kt. / ECHA*, T-93/10, EU:T:2013:106, 76 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

58 Taigi reikia konstatuoti, kad Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalyje, neleidžiant fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie, kaip ir ieškovė, patenka į kategoriją, susijusią su SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytu trečiuoju atveju, kreiptis į Apeliacinę tarybą, nustatomas skirtingas požiūris, nes šie asmenys galės pasinaudoti tik ribota ACER sprendimų kontrole Bendrajame Teisme, kiek tai susiję su sudėtingais moksliniais,

techniniais ar ekonominiais vertinimais energetikos srityje, o fiziniai ar juridiniai asmenys, patenkantys į SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytus pirmąjį ir antrąjį atvejus, galės pasinaudoti Apeliacinės tarybos visiška kontrole dėl šių mokslinių, techninių ar ekonominių vertinimų.

59 Kaip ACER, Parlamentas, Taryba ir Komisija iš esmės nurodė atsakymuose į Bendrojo Teismo jiems skirtas proceso organizavimo priemones, šis skirtingas požiūris dėl galimybės turėti pilną Apeliacinės tarybos vykdomą kontrolę vis dėlto pateisinamas didesniu ar mažesniu atitinkamų fizinių ar juridinių asmenų kategorijų ryšiu su ACER sprendimais. Iš tiesų fiziniai ar juridiniai asmenys, patenkantys į kategorijas, kurioms taikomi SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytas pirmasis ir antrasis atvejai, yra individualiai identifikuojami šiais sprendimais dėl to, kad jie yra šių sprendimų adresatai arba kad šie sprendimai su jais susiję, kaip jie būtų susiję su adresatais dėl tam tikrų jiems būdingų savybių arba dėl juos iš kitų asmenų išskiriančios faktinės padėties (1963 m. liepos 15 d. Sprendimas *Plaumann / Komisija*, 25/62, EU:C:1963:17, p. 223 ir 2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Mory ir kt. / Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 93 punktas), tačiau to negalima pasakyti apie fizinius ar juridinius asmenis, patenkančius į kategoriją, kuriai taikomas SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytas trečiasis atvejis.

60 Taigi šis skirtingas požiūris, grindžiamas Reglamento 2019/942 28 straipsnyje nustatytais objektyviais kriterijais, yra pateisinamas, nes susijęs su nagrinėjamu teisės aktu siekiamu teisėtu tikslu ir yra proporcingas tikslui, kurio siekiama taikant tokį požiūrį (šiuo klausimu žr. 1977 m. liepos 5 d. Sprendimo *Bela-Mühle Bergmann*, 114/76, EU:C:1977:116, 7 punktą ir 2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Arcelor Atlantique ir Lorraine ir kt.*, C-127/07, EU:C:2008:728, 47 punktą).

61 Sąjungos teisės aktų leidėjo Reglamento 2019/942 28 straipsnyje nustatytų objektyvių kriterijų taikymas atitinka šia nuostata siekiamą tikslą, t. y. nustatyti administracinių teisių gynimo priemonių sistemą, susijusią su konkrečiomis ACER aktų ir su jais glaudžiai susijusių fizinių ar juridinių asmenų kategorijomis.

62 Atsižvelgiant į tai, kad jų ryšys su ACER „individualiais sprendimais“ yra ne toks glaudus, palyginti su fiziniais ar juridiniais asmenimis, patenkančiais į SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytus pirmąjį ir antrąjį atvejus, yra pateisinama ir tinkama manyti, kad fiziniai ar juridiniai asmenys, kurie, kaip ir ieškovė, patenka į SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodyto trečio atvejo kategoriją, turėtų galimybę į ribotą minėtų sprendimų kontrolę Bendrajame Teisme, patikslinant, kad, skirtingai nuo kitų dviejų kategorijų asmenų, šiems asmenims netaikoma nei Reglamento 2019/942 29 straipsnyje nustatyta pareiga išnaudoti šio reglamento 28 straipsnyje nurodytą išankstinę apeliacinę procedūrą (žr. šio sprendimo 45 punktą), nei Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58a straipsnyje numatyta išankstinio apeliacinių skundų priėmimo procedūra.

63 Be to, remiantis jurisprudencija Sąjungos teisės aktų leidėją galima apkaltinti pažeidus vienodo požiūrio principą, tik jeigu jis skirtingai vertino panašias situacijas, taip pablogindamas vienų asmenų padėtį, palyginti su kitais asmenimis (1962 m. liepos 13 d. Sprendimas *Klöckner-Werke ir Hoesch / Vyriausioji valdyba*, 17/61 ir 20/61, EU:C:1962:30, p. 652 ir 2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Arcelor Atlantique et Lorraine ir kt.*, C-127/07, EU:C:2008:728, 39 punktas).

64 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Bendrojo Teismo vykdoma tiesioginė kontrolė negali būti laikoma nepalankia fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie, atsižvelgiant į ACER aktą, nepatenka nė į vieną iš Reglamento 2019/942 28 straipsnyje nurodytų atvejų.

65 Iš tiesų tai, kad Apeliacinės tarybos atliktas ACER akto nagrinėjimas yra laikomas tinkama priemone apsaugoti fizinių ar juridinių asmenų, glaudžiai susijusių su šiuo aktu, teises, tokiomis aplinkybėmis, kai Sąjungos institucijos turi didelę diskreciją nustatyti jų priimamų priemonių pobūdį ir apimtį, be kita ko, kiek tai susiję su labai sudėtingomis faktinėmis mokslinio ir techninio pobūdžio aplinkybėmis (šiuo klausimu žr. 2023 m. kovo 9 d. Sprendimo *ACER / Aquind*, C-46/21 P, EU:C:2023:182, 57 punktą), negali būti aiškinama taip, kad tiesioginis ieškinys Bendrajame Teisme pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą taip pat negali būti laikomas tinkama priemone fizinių ar juridinių asmenų, kurie yra mažiau glaudžiai susiję su tokiu aktu, teisėms apsaugoti.

66 Darytina išvada, kad Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalyje Sąjungos teisės aktų leidėjas įtvirtino pagrįstą skirtingą požiūrį dėl fizinių ar juridinių asmenų, kurie, atsižvelgiant į ACER sprendimus, nėra tokioje pačioje ar panašioje padėtyje, todėl jiems neturi būti taikomos tos pačios konkrečios sąlygos ar tvarka, kiek tai susiję su jų pateiktais skundais dėl minėtų sprendimų, taigi šis skirtingas požiūris negali būti laikomas pažeidžiančiu Chartijos 20 straipsnyje įtvirtintą lygybės prieš įstatymą principą.

67 Antrasis klausimas, kurį reikia išnagrinėti, yra tas, ar, kaip teigia ieškovė, negalėjimas fiziniams ar juridiniams asmenims, kaip ir ji, patenkantiems į asmenų kategoriją, kuriems taikomas SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje nurodytas trečiasis atvejis, kreiptis į Apeliacinę tarybą pažeidžia veiksmingos teisminės gynybos principą ir Chartijos 47 straipsnį, įgyvendinamus SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa.

68 Pagal Chartijos 47 straipsnį kiekvienas asmuo, kurio teisės ir laisvės, garantuojamos Sąjungos teisės, yra pažeistos, turi teisę į veiksmingą jų gynybą teisme šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis. Iš Teisingumo Teismo ir Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudencijos matyti, kad teisė kreiptis į teismą nėra absoliuti, todėl jai gali būti taikomi proporcingi apribojimai, kuriais siekiama teisėto tikslo ir nepažeidžiama pati šios teisės esmė (žr. 2017 m. balandžio 6 d. Nutarties *PITEE / Komisija*, C-464/16 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2017:291, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį teisės į veiksmingą teisminę gynybą apribojimas gali būti pateisinamas, tik jeigu jis numatytas įstatymo, nekeičia šios teisės esmės ir, remiantis proporcingumo principu, yra būtinas ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrojo intereso tikslus arba reikalingas kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti (2016 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Pillbox 38*, C-477/14, EU:C:2016:324, 160 punktas ir 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Star Storage ir kt.*, C-439/14 ir C-488/14, EU:C:2016:688, 49 punktas).

69 Nagrinėjamu atveju, kaip jau buvo pažymėta (žr. šio sprendimo 45 ir 66 punktus), iš bendro SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos ir Reglamento 2019/942 28 ir 29 straipsnių aiškinimo, atsižvelgiant į šio sprendimo 38 punkte primintą bendrąjį aiškinimo principą, matyti, kad fiziniai ar juridiniai asmenys, kurie, kaip ir ieškovė, patenka į kategoriją, susijusią su SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytu trečiuoju atveju, gali tiesiogiai pareikšti ieškinį Bendrajame Teisme dėl ACER sprendimų.

70 Šiuo klausimu reikia pažymėti: kadangi Bendrajame Teisme galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, negalima teigti, kad priimdamas Reglamento 2019/942 28 ir 29 straipsnius Sąjungos teisės aktų leidėjas pažeidė teisę į veiksmingą teisminę gynybą.

71 Žinoma, kaip ginčijamo sprendimo 55 punkte nurodė Apeliacinė taryba ir ieškovė per teismo posėdį, dėl Reglamento 2019/942 28 ir 29 straipsniuose Sąjungos teisės aktų leidėjo nustatytų konkrečių skundų pateikimo Apeliacinei tarybai sąlygų ir tvarkos kyla nepatenkinamų procedūrinių sunkumų. Pirma, tai gali reikšti, kad tie patys ACER sprendimai gali būti paraleliai skundžiami Apeliacinei tarybai ir Bendrajam Teismui, ir tokius skundus ar ieškinius gali pateikti tiek tie patys fiziniai ar juridiniai asmenys, jei kyla abejonių, kokiai SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytai kategorijai jie priklauso, tiek fiziniai ar juridiniai asmenys, priklausantys skirtingoms toje pačioje nuostatoje nurodytoms kategorijoms, su iš to išplaukiančiomis komplikacijomis, susijusiomis su tokių skundų ar ieškinių nagrinėjimu (sustabdymas, pagrindo priimti sprendimą nebuvimas ir t. t.). Antra, susiejus, viena vertus, atitinkamą Apeliacinės tarybos ir Bendrojo Teismo kompetenciją nagrinėti fizinio ar juridinio asmens, kuriam nėra skirtas ACER aktas, bet kuriam šis aktas sukelia teisinių pasekmių, pareikštą ieškinį, taigi ir procedūrą, kurios jis turi laikytis ginčydamas minėtą aktą, su, kita vertus, sudėtingu teisiniu klausimu, ar minėtas aktas yra „konkrečiai susijęs“ su šiuo asmeniu, taikant šias sąlygas ir konkrečią tvarką gali kilti daug ginčų Apeliacinėje taryboje, Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme.

72 Vis dėlto lygiagrečių ieškinių ar skundų dėl to paties ACER akto rizika egzistuoja neatsižvelgiant į Reglamento 2019/942 28 ir 29 straipsnius, nes, kaip matyti, be kita ko, iš 2022 m. kovo 16 d. Sprendimo *MEKH ir FGSZ / ACER* (T-684/19 ir T-704/19, EU:T:2022:138) 31 punkto, privilegijuotieji ieškovai turi teisę tiesiogiai Bendrajame Teisme pareikšti ieškinį dėl ACER sprendimo panaikinimo. Be to, sąvokos „konkreti sąsaja“ sudėtingumas konkrečiai neišplaukia iš Reglamento 2019/942 28 ir 29 straipsniuose nustatytos administracinių skundų sistemos.

73 Bet kuriuo atveju tokių procesinių sunkumų nepakanka, kad būtų galima konstatuoti, jog nustatyta teisių gynimo sistema savaime prieštarauja Chartijos 47 straipsnyje įtvirtintam veiksmingos teisminės gynybos principui.

74 Taigi Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalis taip pat negali būti laikoma pažeidžiančia veiksmingos teisminės gynybos principą ir Chartijos 47 straipsnį, įgyvendintą SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa.

75 Vadinasi, neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą reikia atmesti kaip nepagrįstą, todėl reikia atmesti visą antrąjį pagrindą.

76 Toliau reikia išnagrinėti trečiąjį pagrindą, grindžiamą veiksmingos teisminės gynybos principo, įtvirtinto Chartijos 47 straipsnyje ir bendruosiuose Sąjungos teisės principuose, pažeidimu.

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, grindžiamo veiksmingos teisminės gynybos principo, įtvirtinto Chartijos 47 straipsnyje ir bendruosiuose Sąjungos teisės principuose, pažeidimu

77 Ieškovė mano, kad ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba pažeidė veiksmingos teisminės gynybos principą, įtvirtintą Chartijos 47 straipsnyje ir bendruosiuose Sąjungos teisės principuose, kai nusprendė, kad ieškovė neturi teisės jai pateikti skundą; taip iš jos buvo atimta veiksminga teisminė gynyba dėl sprendimo, t. y. pirminio sprendimo, kuriuo ribojama jos laisvė užsiimti verslu, užtikrinama Chartijos 16 straipsnyje. Pagal jurisprudenciją Sąjunga yra teisinė bendrija, grindžiama išsamia teisių gynimo priemonių ir procedūrų sistema, skirta Sąjungos teismui patikėti Sąjungos institucijų, įstaigų ir organų aktų teisėtumo kontrolę. Pagal Sutarties sistemą leidžiama pareikšti tiesioginį ieškinį dėl visų sprendimų, kuriuos priėmė institucijos ir kuriais siekiama sukurti teisinių pasekmių. Šiomis aplinkybėmis SESV 263 straipsnio ketvirtoje

pastraipoje numatyti priimtinumo reikalavimai turi būti aiškinami atsižvelgiant į pagrindinę teisę į veiksmingą teisminę gynybą, įtvirtintą Chartijos 47 straipsnyje. Tačiau, nesant galimybės pateikti skundo Apeliacinei tarybai, ieškovė nurodo, kad iš jos atimta bet kokia veiksminga teisminė gynyba, kiek tai susiję su pirminiu sprendimu, kuris dėl savo reglamentuojamo pobūdžio pasekmių neigiamai veikia jos, kaip balansavimo energijos tiekėjos, teisinę padėtį (žr. šio sprendimo 86 ir 92 punktus), nes šioje byloje galimybė kreiptis į Sąjungos teismą priklauso nuo tokio skundo pateikimo (žr. šio sprendimo 16 punktą). Ieškovė vis dėlto nurodo, kad ji turi teisę pareikšti ieškinį dėl pirminio sprendimo panaikinimo pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.

78 ACER neigia ieškovės argumentus ir prašo atmesti trečiąjį pagrindą.

79 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal jau nurodytą suformuotą jurisprudenciją (žr. šio sprendimo 34 punktą) platus aiškinimas galimas, tik jeigu jis suderinamas su nagrinėjamos nuostatos tekstu, ir net aukštesnės privalomos galios normą atitinkančio aiškinimo principas negali būti aiškinimo *contra legem* pagrindas.

80 Nagrinėjamu atveju, atsižvelgiant į aiškią Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies formuluotę, kurios nepaneigia atitinkamų teisės aktų turinys ir jais siekiami tikslai (žr. šio sprendimo 32–35 punktus), Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime, nepaisant pareigos laikytis veiksmingos teisminės gynybos principo, įtvirtinto Chartijos 47 straipsnyje ir bendruosiuose Sąjungos teisės principuose, pagrįstai neaiškino Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies taip, kad pagal ją ieškovei, kuri nebuvo nei privilegijuota ieškovė, nei pirminio sprendimo adresatė, leidžiama pateikti skundą dėl atitinkamo sprendimo, neprivalant įrodyti, kad tas sprendimas buvo ne tik tiesiogiai, bet ir konkrečiai su ja susijęs.

81 Darant prielaidą, kad šis pagrindas taip pat turi būti suprantamas kaip netiesiogiai reiškiantis Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą dėl Chartijos 47 straipsnyje ir Sąjungos teisės bendruosiuose principuose įtvirtinto veiksmingos teisminės gynybos principo pažeidimo, jį reikėtų atmesti kaip nepagrįstą dėl tų pačių motyvų, kokie nurodyti šio sprendimo 68–71 punktuose.

82 Taigi trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą ir tęsti pirmojo pagrindo, grindžiamo Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nagrinėjimą iš esmės.

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies pažeidimu

83 Ieškovė teigia, kad Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalį, kai ginčijamame sprendime nusprendė, kad ji neturėjo reikiamos teisės jai pateikti skundą dėl pirminio sprendimo, nors šis sprendimas buvo tiesiogiai ir konkrečiai su ja susijęs.

84 Ieškovė pažymi, kad ginčijamo sprendimo 39 ir paskesniuose punktuose Apeliacinė taryba, atsižvelgdama į jurisprudenciją, teisingai konstatavo, kad pirminis sprendimas yra tiesiogiai su ja susijęs, jis turi tiesioginį poveikį jos teisinei padėčiai, nes laikinai užkirto kelią laisvai nustatyti savo pasiūlymų kainas balansavimo energijos rinkoje: pasiūlymai, viršijantys pirminiame sprendime nustatytą laikinąją kainos ribą, nebegalėjo būti priimti CORE regiono PSO per Europos PICASSO ir MARI platformas.

85 Vis dėlto, ieškovės teigimu, Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime klaidingai atsisakė konstatuoti, kad pirminis sprendimas yra konkrečiai su ja susijęs, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, kaip ji išaiškinta jurisprudencijoje.

86 Pirma, ieškovė nurodo, kad pirminis sprendimas yra konkrečiai su ja susijęs, nes pagal jurisprudenciją šis sprendimas iš esmės paveikia jos padėtį balansavimo energijos tiekimo rinkoje, dirbtinai sumažindamas kainą, už kurią ji gali parduoti elektros energiją PSO, kurie yra vieninteliai jos pareiškėjai, taip, kad jai laikinai užkertamas kelias pasinaudoti didesne rinkos kaina (siekiant padengti alternatyvias pasiūlymų sąnaudas) arba konkuruoti dėl šios elektros energijos kainų. Pirminis sprendimas susijęs tik su ribotu ūkio subjektų, kurie, kaip ji, vykdo veiklą Čekijos Respublikoje, Vokietijoje ir Austrijoje, t. y. vienintelėse zonose, kur šiuo metu veikia Europos PICASSO ir MARI platformos, ir kuriems po ilgos ir brangios procedūros pavyko iš anksto parengti savo įrenginius balansavimo energijai tiekti, skaičiumi. Taigi pirminiu sprendimu tikslingai pažeidžiama šių balansavimo energijos tiekėjų laisvė užsiimti verslu, nes jiems neleidžiama parduoti šios energijos už kainą, viršijančią tame sprendime nustatytą laikiną kainos ribą, nors ši riba gali netgi nepadengti ribinių kintamų įrengimo, net veiksmingo ir konkurencingo, sąnaudų.

87 Antra, ieškovė nurodo, kad aktyviai dalyvavo procedūroje, per kurią buvo priimtas pirminis sprendimas, o tai, remiantis jurisprudencija, yra svarbus veiksnys nustatant konkrečią sąsają su ieškove. Pagal jurisprudenciją pakanka, kad jos veiksmai galėjo turėti įtakos nagrinėjamai procedūrai. Nagrinėjamu atveju ieškovė aktyviai dalyvavo pagal
Reglamento 2019/942 14 straipsnio 1 dalį ACER surengtose viešose konsultacijose dėl PSO pasiūlymo prieš priimant pirminį sprendimą: ji atsakė į ACER parengtą klausimyną ir pateikė jai teisinę nuomonę dėl pasiūlymo esmės. Pirminiame sprendime ACER atsižvelgė į šiuos komentarus ir pastabas, kad jas atmestų arba komentuotų, pavyzdžiui, kiek tai susiję su kainų nustatymu balansavimo energijos rinkoje, arba ėmėsi dėl jų tolesnių veiksmų, be kita ko, kiek tai susiję su PSO pasiūlymo atmetimu.

88 Trečia, ieškovė pažymi, kad ACER neginčija, jog pirminiame sprendime tinkamai atsižvelgė į ieškovės materialinę padėtį, o tai, remiantis jurisprudencija, taip pat yra svarbus veiksnys nustatant konkrečią sąsają su ieškove. Iš tiesų, kaip nurodyta šio sprendimo 87 punkte, priimant pirminį sprendimą ACER įtaką darė ieškovės komentarai ir pastabos, kuriuos ši pateikė vykstant viešoms konsultacijoms dėl PSO pasiūlymo. Be to, ieškovės teigimu, ACER turėjo teisinę pareigą atsižvelgti į pasekmes, kurias pirminis sprendimas galėjo turėti ieškovės padėčiai, o tai, remiantis jurisprudencija, taip pat galėjo kurti jos konkrečią sąsają su tuo sprendimu. Pagal Reglamento 2017/2195 10 straipsnio 6 dalį PSO turėjo konsultuotis su suinteresuotomis šalimis, kad savo pasiūlymuose atsižvelgtų į jų interesus. Be to, pagal Reglamento 2017/2195 9 straipsnį ir Reglamento 2019/942 14 straipsnio 1 ir 3 dalis ACER privalėjo konsultuotis su šiomis šalimis ir rinkos dalyviais, kad priimdama sprendimus atsižvelgtų į jų interesus.

89 Ketvirta, subsidiariai ieškovė teigia, kad ji su pirminiu sprendimu susijusi konkrečiai, kaip ir PSO, kuriems jis skirtas, nes tuo sprendimu buvo pažeistos procedūrinės garantijos, kurios jai suteikiamos pagal Sąjungos teisę, kaip tai suprantama pagal jurisprudenciją. Iš tiesų, kaip ieškovė nurodė Apeliacinėje taryboje per pirminio sprendimo priėmimo procedūrą, ACER jai nepateikė pirminio sprendimo projekto ir taip pažeidė Reglamento 2019/942 14 straipsnio 6 dalyje ir Chartijos 41 straipsnyje garantuojamą jos, kaip su šiuo sprendimu susijusios šalies, teisę pateikti išankstines pastabas, o tai tiesiogiai paveikė jos padėtį Vokietijos balansavimo energijos rinkoje. Be to, nuo to momento, kai ACER, pakeisdama PSO pasiūlymą, užėmė PSO vietą, ji taip pat turėjo

paisyti Reglamento 2017/2195 10 straipsnio 6 dalyje numatytos teisės į konsultaciją. Šis reikalavimas nėra neproporcingas atsižvelgiant į tai, kad balansavimo energijos rinkoje, be kita ko, Vokietijoje, yra tik ribotas dalyvių skaičius.

90 Be to, ieškovės teigimu, Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime klaidingai atsisakė konstatuoti, kad pirminis sprendimas yra konkrečiai su ja susijęs, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies aiškinimą, atsižvelgiant į 1963 m. liepos 15 d. Sprendimu *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17, p. 223) suformuotą jurisprudenciją ir ACER vidaus skundų nagrinėjimo procedūros ypatumus. Ši jurisprudencija yra atvira ir leidžia nustatyti naujus atvejus, grindžiamus nagrinėjamos apskundimo procedūros ypatumais.

91 Dėl ACER vidaus skundų nagrinėjimo procedūros ypatumų ieškovė pažymi, kad pagal Reglamento 2019/942 34 konstatuojamąją dalį ACER sprendimai, kaip rinkos reguliavimo priemonės, susiję su dideliu skaičiumi subjektų, kurie, siekiant procedūrinio supaprastinimo, prieš galimai kreipiantis į Sąjungos teismą, turi turėti teisę pateikti skundus nepriklausomai ACER apeliacinei tarybai. Remiantis jurisprudencija, SESV 263 straipsnio penktoje pastraipoje nurodytos „konkreči[os] sąlyg[os] ir tvark[a], reguliuojanči[os] <…> ieškinių dėl šių įstaigų ar organų aktų, <…> pateikimą“ konkrečiai reiškia, kad turi būti nustatytos vidaus procedūros, taikomos prieš pareiškiant ieškinį teisme, kaip antai ACER sukurtas administracinis ekspertų vykdomos pilnos techninės savikontrolės mechanizmas.

92 Dėl Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies aiškinimo, atitinkančio 1963 m. liepos 15 d. Sprendimu *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17, p. 223) suformuotą jurisprudenciją, ieškovė nurodo, kad nagrinėjamu atveju ji iš esmės remiasi tik tuo, kad pirminis sprendimas su ja materialiai susijęs, taip pat, kaip ir su PSO, kurie formaliai yra vieninteliai adresatai pagal Reglamento 2017/2195 4 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą PSO vykdomą balansavimo energijos rinkos savireguliavimo sistemą, jeigu gaunamas NRI arba ACER leidimas. Iš tiesų šiuo sprendimu laikinai reglamentuojamos balansavimo energijos mainų kainos, dėl kurių ji ir kiti atitinkami tiekėjai, kaip sutartiniai partneriai, galėtų susitarti su šiais PSO ir kitais trečiaisiais asmenimis Europos PICASSO ir MARI platformose. Jeigu toks sprendimas atitiktų PSO pasiūlymą sumažinti perkamos balansavimo energijos kainą, jis būtų nepalankus jos pačios ir kitų atitinkamų tiekėjų interesams, nes iš jų būtų atimta iki tol turėta galimybė laisvai derėtis dėl balansavimo energijos tiekimo rinkos kainos, kuri gali viršyti 15 000 eurų/MWh ir kartais net siekti 99 999 eurų/MWh. Tokios PSO vykdomos rinkos savireguliacijos sistemos, kuriai reikalingas ACER leidimas, kontekste teisė pateikti skundą ACER ir išsami techninė priežiūra, numatyta Reglamento 2019/942 28 straipsnyje, kurią užtikrina Apeliacinė taryba, yra būtina rinkos dalyviams suteikta garantija, kad jie galėtų ginti savo interesus.

93 ACER ginčija ieškovės argumentus ir prašo atmesti pirmąjį pagrindą.

94 Pirmiausia reikia priminti, kad „konkrečios sąlygos ir tvarka“, kaip jos suprantamos pagal SESV 263 straipsnio penktą pastraipą, turi būti aiškinamos kaip apimančios tik Sąjungos įstaigos ar organo nustatytas išimtinai vidines sąlygas ir tvarką, taikomas prieš kreipiantis į teismą ir reglamentuojančias, be kita ko, vidinės priežiūros mechanizmo veikimą arba draugiško ginčo sprendimo procedūros eigą, kad būtų išvengta ginčo nagrinėjimo Sąjungos teismuose (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 12 d. Nutarties *European Dynamics Luxembourg ir kt. / VRDT*, T-556/11, EU:T:2013:514, 60 punktą ir 2018 m. spalio 25 d. Sprendimo *KF / ESPC*, T-286/15, EU:T:2018:718, 107 punktą). Taigi šios konkrečios sąlygos ir tvarka turi visiškai atitikti SESV 263 straipsnyje numatytą bendrą sistemą, kiek tai susiję su Sąjungos teismo jurisdikcija nagrinėti jam priskirtus ieškinius (šiuo klausimu žr. 2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *Italian*

International Film / EACEA, T-676/13, EU:T:2016:62, 27 punktą; 2016 m. birželio 8 d. Sprendimo *Monster Energy / EUIPO (Taikos simbolio vaizdas)*, T-583/15, EU:T:2016:338, 43 punktą ir 2016 m. birželio 8 d. Sprendimo *Monster Energy / EUIPO (GREEN BEANS)*, T-585/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:339, 41 punktą).

95 Darytina išvada, kad SESV 263 straipsnyje numatytoje bendroje sistemoje ir pagal SESV 263 straipsnio penktą pastraipą priimtose konkrečiose sąlygose ir tvarkoje esančios tos pačios priimtinumo sąlygos iš esmės turi būti aiškinamos vienodai. Taigi siekiant įvertinti, ar ginčijamas aktas, t. y. pirminis sprendimas, buvo konkrečiai susijęs su ieškove pagal Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalį, reikia remtis jurisprudencija, suformuota dėl antrojo atvejo, numatyto SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje.

96 Dėl konkrečios sąsajos sąlygos, kaip ji suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, reikia priminti, kad fizinis ar juridinis asmuo, kuris nėra teisės akto adresatas, gali teigti, kad šis aktas yra konkrečiai su juo susijęs, tik jeigu tas sprendimas su juo susijęs dėl tam tikrų jam būdingų savybių arba dėl jį iš kitų asmenų išskiriančios faktinės padėties, todėl jį individualizuoja kaip ir tokio sprendimo adresatą (1963 m. liepos 15 d. Sprendimas *Plaumann / Komisija*, 25/62, EU:C:1963:17, p. 223).

97 Be to, iš jurisprudencijos, suformuotos remiantis SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa, išplaukia principas, pagal kurį ieškovas, fizinis ar juridinis asmuo, kuris nėra jo ginčijamo akto adresatas, grįsdamas savo ieškinį turi nurodyti ir įrodyti jam būdingas savybes arba faktinę padėtį, kurios jį išskiria iš kitų asmenų, todėl jį individualizuoja kaip ir tokio sprendimo adresatą (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 28 d. Nutarties *UCAPT / Taryba*, T-96/09, nepaskelbta Rink., EU:T:2011:542, 47 punktą ir 2020 m. gegužės 6 d. Nutarties *Sabo ir kt. / Parlamentas ir Taryba*, T-141/19, nepaskelbta Rink., EU:T:2020:179, 32 punktą). Šiuo klausimu Apeliacinės tarybos procedūros reglamento 15 straipsnio 1 dalies d punkte primenama, kad pagal Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalį ieškovė turi įrodyti, kad ACER sprendimas yra tiesiogiai ir konkrečiai su ja susijęs.

98 Nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 43 punkte pateikto ieškovės argumentų aprašymo (ieškinyje jis neginčijamas), siejamo su jos 2022 m. balandžio 27 d. Apeliacinei tarybai pateikto paaiškinimo, kuriame nurodomi skundo pagrindai, 24–28 punktais, ieškovė vykstant procedūrai Apeliacinėje taryboje nurodė, kad pirminis sprendimas yra konkrečiai su ja susijęs, nes ji veikė Vokietijos balansavimo energijos rinkoje ir yra viena iš didžiausių tiekėjų minėtoje rinkoje. Tas sprendimas turi įtakos iš anksto nustatytai ūkio subjektų grupei, sudarytai iš balansavimo energijos tiekėjų, kuriems pavyko iš anksto parengti balansavimo energijos tiekimo įrenginius arba kurių įrenginiai yra rengiami.

99 Ginčijamo sprendimo 44–48 punktuose Apeliacinė taryba išnagrinėjo ieškovės nurodytas „savybes“ arba „faktinę padėtį“ ir konstatavo, kad jų nepakanka, kad ji būtų individualizuota, kaip tai suprantama pagal 1963 m. liepos 15 d. Sprendime *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17, p. 223) suformuotą jurisprudenciją.

100 Ieškinyje ieškovė iš esmės priekaištauja Apeliacinei tarybai, kad ši ginčijamame sprendime nekonstatavo, kad pirminis sprendimas yra konkrečiai su ja susijęs dėl jai būdingų savybių, kurios, be kita ko, vertinamos kartu, ją išskiria iš visų kitų asmenų.

101 Pirma, ieškovė nurodo, kad pirminis sprendimas padarė didelį poveikį jos padėčiai Vokietijos balansavimo energijos tiekimo rinkoje. Pirminis sprendimas reiškia šios rinkos suvaržymą, nes užkertamas kelias laisvam kainų formavimui, kenkiama laisvei užsiimti verslu, sumažinamos kainų konkurencijos galimybės ir užkertamas kelias energijos tiekėjams, net turintiems efektyvių ir konkurencingų įrenginių, padengti savo alternatyviąsias sąnaudas, kurios didelės balansavimo energijos paklausos laikotarpiais gali būti labai didelės. Pirminis sprendimas susijęs tik su santykinai ribotu ir stabiliu skaičiumi balansavimo energijos tiekėjų, kurie, kaip ji, vykdo veiklą Čekijos Respublikoje, Vokietijoje ar Austrijoje (t. y. vienintelėse zonose, kuriose šiuo metu veikia Europos PICASSO ir MARI platformos), ir kuriems, atlikus ilgą ir brangią procedūrą, pavyko iš anksto parengti balansavimo energijos tiekimo įrenginius. Dėl pirminio sprendimo nuvertėjo šių balansavimo energijos tiekėjų padarytos didelės investicijos, siekiant gauti įrenginių parengties patvirtinimą, o potencialūs konkurentai galėjo išvengti šių investicijų, atsisakydami eiti į rinką.

102 Antra, ieškovė remiasi tuo, kad aktyviai dalyvavo procedūroje, per kurią buvo priimtas pirminis sprendimas.

103 Trečia, ieškovė remiasi tuo, kad ACER pirminiame sprendime pagrįstai atsižvelgė į jos materialinę padėtį.

104 Ketvirta, ieškovė tvirtina, kad priimant pirminį sprendimą buvo pažeistos jai pagal Sąjungos teisę suteiktos procesinės garantijos. Galiausiai ieškovė iš esmės teigia, kad konkrečios sąsajos sąlyga turi būti aiškinama konkrečiai Apeliacinei tarybai pateiktų skundų dėl ACER sprendimų kontekste, atsižvelgiant į didelį rinkos dalyvių, kuriems šie sprendimai gali daryti poveikį, skaičių.

105 Savo rašytinėse pastabose ACER palaiko Apeliacinės tarybos poziciją, kad ieškovės Bendrajame Teisme nurodytų „savybių“ ar „faktinės padėties“ nepakanka, kad ji būtų individualizuota, kaip tai suprantama pagal 1963 m. liepos 15 d. Sprendimu *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17, p. 223) suformuotą jurisprudenciją (žr. šio sprendimo 99 punktą).

106 Dėl „savybių“ arba „faktinės padėties“, kuriomis ji rėmėsi Apeliacinėje taryboje ir kurias ši nagrinėjo ginčijamame sprendime, t. y. aplinkybės, kad ji veikė Vokietijos balansavimo energijos rinkoje ir buvo viena didžiausių tiekėjų minėtoje rinkoje (jas ji vėliau išplėtojo pateikdama ieškinį ir nurodydama kad pirminis sprendimas iš esmės paveikė jos padėtį šioje rinkoje (žr. šio sprendimo 98, 99 ir 101 punktus)), ieškovė remiasi Sąjungos teismų jurisprudencija valstybės pagalbos ir koncentracijų srityje.

107 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad jurisprudencijoje, be kita ko, buvo pripažinta, kad Komisijos sprendimas, kuriuo užbaigiama formali tyrimo procedūra, laikomas konkrečiai susijusiu ne tik su pagalbą gavusia įmone, bet ir su ja konkuruojančiomis įmonėmis, kurios aktyviai dalyvavo per šią procedūrą, jeigu jų padėtį rinkoje iš esmės veikia pagalbos priemonė (žr. 2021 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Ja zum Nürburgring / Komisija*, C-647/19 P, EU:C:2021:666, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Šiame kontekste įmonei nepakanka remtis vien argumentu, kad ji yra įmonės pagalbos gavėjos konkurentė; ji turi įrodyti ir tai, jog yra atsidūrusi faktinėje situacijoje, kuri ją individualizuoja taip pat, kaip ir asmenį, kuriam tas aktas yra skirtas (2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *British Aggregates / Komisija*, C-487/06 P, EU:C:2008:757, 48 punktas).

108 Be to, iš jurisprudencijos koncentracijų srityje matyti, kad tuo atveju, jei priimamas sprendimas, kuriuo konstatuojama, kad koncentracija yra suderinama su vidaus rinka, tai, ar jis yra konkrečiai susijęs su trečiąja įmone, reikia nustatyti atsižvelgiant, pirma, į jos dalyvavimą administracinėje procedūroje ir, antra, į tai, ar jos padėtis rinkoje buvo paveikta. Šiomis aplinkybėmis

pripažindamas poveikį ieškovės padėčiai rinkoje Sąjungos teismas atsižvelgia arba į tai, kad ji yra viena iš pagrindinių koncentracijos šalių, kurioms skirtas sprendimas leisti vykdyti koncentraciją, konkurentė (šiuo klausimu žr. 2006 m. liepos 4 d. Sprendimo *easyJet / Komisija*, T-177/04, EU:T:2006:187, 37 punktą; 2023 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Mainova / Komisija*, T-64/21, nepaskelbtas Rink., apskųstas apeliacine tvarka, EU:T:2023:843, 85 punktą ir 2023 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *enercity / Komisija*, T-65/21, nepaskelbtas Rink., pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2023:844, 83 punktą), arba į tai, kad ji yra paprasčiausia minėtų šalių konkurentė, bet koncentracija daro konkrečiai nustatytą potencialų poveikį jos ekonominei padėčiai, pavyzdžiui, sukelia ilgainiui įvykdytų ir apskaičiuotų didelių investicijų nuvertėjimą, atsižvelgiant į esamą rinkos struktūrą (šiuo klausimu žr. 2023 m. gegužės 17 d. Sprendimo *EVH / Komisija*, T-312/20, pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2023:252, 42 ir 46 punktus; 2023 m. gegužės 17 d. Sprendimo *TEAG / Komisija*, T-315/20, nepaskelbtas Rink., pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2023:259, 42 ir 46 punktus ir 2023 m. gegužės 17 d. Sprendimo *GGEW / Komisija*, T-319/20, nepaskelbtas Rink., pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2023:263, 42 ir 46 punktus), arba į tai, kad ji yra potenciali koncentracijos šalių konkurentė oligopolinių rinkų atveju, arba tam tikromis aplinkybėmis į tai, kad ji veikia gretimose, žemesnės ar aukštesnės grandies rinkose, palyginti su tomis, kuriose veikia monopolinę padėtį užimanti įmonė, dėl koncentracijos turinti stipresnę padėtį (šiuo klausimu žr. 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *ARD / Komisija*, T-158/00, EU:T:2003:246, 78 punktą).

109 Vis dėlto šio sprendimo 107 ir 108 punktuose nurodyta jurisprudencija bent iš dalies grindžiama tuo, kad rinkoje, su kuria susijęs sprendimas, egzistuoja faktiniai ar potencialūs konkurenciniai santykiai tarp ginčijamo sprendimo adresatų ir ieškovės, kurios padėtis (konkrečiai ją identifikuojant) šioje arba gretimose žemesnės ar aukštesnės grandies rinkose yra neigiamai ir tam tikrais atvejais iš esmės paveikta tokiu sprendimu.

110 Nagrinėjamu atveju ieškovė neteigia ir *a fortiori* neįrodinėja, kad kai kurie jos konkurentai Vokietijos balansavimo energijos rinkoje, kurioje ji veikia ir kuriai turi įtakos pirminis sprendimas, gauna naudos iš minėto sprendimo šioje rinkoje. Atvirkščiai, iš jos argumentų matyti, kad ji nurodo bendrą pirminio sprendimo poveikį Vokietijos balansavimo energijos rinkai, neigiamai veikiantį visus balansavimo energijos tiekėjus, kurie, kaip ji, veikia šioje ir Čekijos bei Austrijos rinkose.

111 Net darant prielaidą, kad ieškovei, kaip vienam iš didžiausių Vokietijos balansavimo energijos rinkoje veikiančių tiekėjų, daromas didesnis ekonominis neigiamas poveikis nei kai kuriems jos konkurentams minėtoje rinkoje, to nepakaktų ją individualizuoti, kaip tai suprantama pagal 1963 m. liepos 15 d. Sprendimu *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17, p. 223) suformuotą jurisprudenciją. Iš tiesų pagal suformuotą jurisprudenciją tam, kad aktas būtų laikomas konkrečiai susijusiu su tam tikrais ūkio subjektais, nepakanka, kad tam tikri ūkio subjektai būtų ekonomiškai labiau paveikti nei jų konkurentai. Taigi, net darant prielaidą, kad sprendimas turi ypatingą poveikį ieškovės ekonominei padėčiai, šios aplinkybės nepakanka, kad ją būtų galima išskirti iš kitų asmenų (2004 m. balandžio 2 d. Nutarties *Gonnelli ir AIFO / Komisija*, T-231/02, EU:T:2004:105, 45 punktas; 2007 m. kovo 12 d. Nutarties *Confcooperative, Unione regionale della Cooperazione Friuli-Venezia Giulia Federagricole ir kt. / Komisija*, T-418/04, nepaskelbta Rink., EU:T:2007:83, 57 punktas ir 2008 m. lapkričio 13 d. Nutarties *Lemaître Sécurité / Komisija*, T-301/06, nepaskelbta Rink., EU:T:2008:495, 24 punktas).

112 Be to, taip pat nepakanka aplinkybės, kad pirminis sprendimas buvo susijęs su santykinai ribotu ir stabiliu skaičiumi balansavimo energijos tiekėjų, kuriems, kaip ir ieškovei, pavyko iš anksto parengti balansavimo energijos tiekimo įrenginius ir kurie veikė Vokietijos balansavimo energijos

rinkoje, taip pat Čekijos ir Austrijos rinkose, kad ji būtų individualizuota, kaip tai suprantama pagal 1963 m. liepos 15 d. Sprendimu *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17, p. 223) suformuotą jurisprudenciją. Iš tiesų iš suformuotos jurisprudencijos taip pat matyti, kad galimybė daugiau ar mažiau tiksliai nustatyti teisės subjektų, kuriems taikoma priemonė, skaičių ar net tapatybę visiškai nereiškia, kad ši priemonė turi būti laikoma konkrečiai susijusia su šiais subjektais, jeigu ji taikoma atsižvelgiant į nagrinėjamame akte apibrėžtą objektyvią teisinę ar faktinę situaciją (žr. 2018 m. spalio 18 d. Sprendimo *Internacional de Productos Metálicos / Komisija*, C-145/17 P, EU:C:2018:839, 35 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2022 m. rugsėjo 19 d. Nutarties *TDK Foil Italy / Komisija*, T-788/21, nepaskelbta Rink., EU:T:2022:581, 18 punktą ir 2022 m. gruodžio 7 d. Nutarties *Sunrise Medical ir Sunrise Medical Logistics / Komisija*, T-721/21, nepaskelbta Rink., EU:T:2022:791, 53 punktą). Nagrinėjamu atveju, kaip ginčijamo sprendimo 48 punkte iš esmės pažymėjo Apeliacinė taryba, pirminis sprendimas vienodai susijęs su visais balansavimo energijos tiekėjais, nes jis taikomas visiems rinkos dalyviams, norintiems vykdyti balansavimo energijos mainus Vokietijoje, taip pat Čekijos Respublikoje ir Austrijoje per Europos PICASSO ir MARI platformas.

113 Galiausiai ieškovės rašytinėse pastabose pateiktas, viena vertus, jos ir konkurentų padėties Vokietijos balansavimo energijos rinkoje po pirminio sprendimo ir, kita vertus, potencialių konkurentų toje rinkoje, kurie būtų galėję pasinaudoti šiuo sprendimu, atsisakydami iš anksto parengti savo įrenginius, kad galėtų patekti į minėtą rinką, situacijos palyginimas taip pat neįrodo, kad pirmuosius ir antruosius sieja faktinis ar potencialus konkurencinis santykis.

114 Be to, ieškovė neteigia ir *a fortiori* neįrodo, kad ją, ginčijamo sprendimo adresatus ir, kaip ji mano, tikruosius pirminio sprendimo naudos gavėjus Vokietijos balansavimo energijos rinkoje, t. y. PSO, kuriems skirtas tas sprendimas, sieja faktinis ar potencialus konkurencinis santykis.

115 Šiomis aplinkybėmis ieškovė, kuri neįrodė, kad yra faktiškai ar potencialiai konkuruojanti su pirminio sprendimo naudos gavėjais Vokietijos balansavimo energijos rinkoje, kur veikia, ir su kuria susijęs pirminis sprendimas, negali veiksmingai remtis šio sprendimo 107 ir 108 punktuose nurodyta jurisprudencija, teigdama (kaip ji tai daro nagrinėjamu atveju), kad minėtas sprendimas iš esmės paveikė jos padėtį šioje rinkoje.

116 Dėl „savybių“ arba „faktinės padėties“, kuriomis ieškovė rėmėsi Apeliacinėje taryboje, t. y. aplinkybės, kad ji veikė Vokietijos balansavimo energijos rinkoje ir buvo viena didžiausių tiekėjų šioje rinkoje, o vėliau išplėtojo nagrinėjant šį ieškinį, teigdama, kad jos padėtį šioje rinkoje iš esmės paveikė pirminis sprendimas, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 107 ir 108 punktuose nurodytą jurisprudenciją, reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo 45–48 punktuose Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad šios aplinkybės savaime negali jos individualizuoti, kaip tai suprantama pagal 1963 m. liepos 15 d. Sprendimu *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17, p. 223) suformuotą jurisprudenciją.

117 Dėl „savybių“ ar „faktinės padėties“, kurios ginčijamame sprendime nebuvo paminėtos kaip ieškovės nurodytos Apeliacinėje taryboje, kurių Apeliacinė taryba nenagrinėjo minėtame sprendime, tačiau kuriomis ieškovė remiasi šiame ieškinyje (žr. šio sprendimo 102–104 punktus), Bendrasis Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemonę, paprašė šalių pareikšti nuomonę dėl jų priimtinumo.

118 Dėl šio aspekto ieškovė nurodė, kad, pagal analogiją remiantis jurisprudencija, jog ieškinio dėl panaikinimo Bendrajame Teisme priimtinumas yra viešosios tvarkos klausimas, nagrinėjamas bet kuriuo momentu, net ir Bendrojo Teismo iniciatyva, taip pat Apeliacinės tarybos procedūros

reglamento 15 straipsniu, teisė pateikti skundą Apeliacinei tarybai yra klausimas, kurį Apeliacinė taryba turi nagrinėti savo iniciatyva. Kiek tai susiję su konkrečia sąsaja su ieškove, minėta apeliacinė taryba turėjo savo iniciatyva atsižvelgti į visą turimą informaciją. Nagrinėjamu atveju ši taryba turėjo galimybę susipažinti su pagal Reglamento 2019/942 14 straipsnio 6 dalį ACER surengtų viešų konsultacijų vertinimo ataskaita, pateikta pirminio sprendimo II priede ir patvirtinančia jos aktyvų dalyvavimą administracinėje procedūroje, vykusioje prieš priimant pirminį sprendimą. Be to, ieškovė teigia, kad šiuo dalyvavimu ji rėmėsi 2022 m. balandžio 27 d. Apeliacinei tarybai pateikto pareiškimo, nurodančio skundo motyvus, 27 ir 49 punktuose, kuriuose detaliau daroma nuoroda į pirminio sprendimo II priedą (9 ir 19 išnašos) ir į jos 2022 m. liepos 22 d. papildomų pastabų 25–33 punktus. Be to, ji teigia, kad pareiškimo, kuriame išdėstyti skundo motyvai, 118 ir paskesniuose punktuose nurodydama šeštąjį pagrindą dėl panaikinimo ji rėmėsi tuo, kad vykstant administracinei procedūrai buvo pažeista jos teisė būti išklausytai pagal Reglamento 2019/942 14 straipsnio 6 dalį, o savo papildomų pastabų 26 punkte taip pat nurodė teisę būti išklausytai pagal šio reglamento 14 straipsnio 1 dalį.

119 Dėl konkrečios sąsajos ACER nusprendė, kad savo pareiškimo, kuriame išdėstyti skundo motyvai, 24–28 punktuose, susijusiuose su šiuo klausimu, ieškovė iš esmės rėmėsi aplinkybe, kad ji yra viena didžiausių Vokietijos balansavimo energijos rinkoje veikiančių tiekėjų ir kad negali vėliau, taigi pavėluotai, nurodyti kitų „savybių“ arba „faktinės padėties“, galinčių ją individualizuoti, kaip tai suprantama pagal 1963 m. liepos 15 d. Sprendimu *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17, p. 223) suformuotą jurisprudenciją.

120 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad vertindamas ginčijamo sprendimo teisėtumą Bendrasis Teismas negali atsižvelgti į „savybes“ ar „faktinę padėtį“, kuriomis ieškovė nesirėmė arba kurių neįrodė Apeliacinėje taryboje. Iš tiesų pagal Reglamento 2019/942 29 straipsnį, siejamą su SESV 263 straipsniu, Bendrasis Teismas turi įvertinti Apeliacinės tarybos sprendimo teisėtumą, patikrindamas, kaip Apeliacinė taryba taikė Sąjungos teisę, atsižvelgdama, be kita ko, į jai nurodytas faktines aplinkybes, tačiau tokia priežiūra turėtų būti atliekama neatsižvelgiant į jam naujai nurodytas faktines aplinkybes (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2007 m. kovo 13 d. Sprendimo *VRDT / Kaul*, C-29/05 P, EU:C:2007:162, 54 punktą ir 2010 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Schräder / BAVT*, C-38/09 P, EU:C:2010:196, 76 punktą).

121 Iš taisyklių, kuriomis reglamentuojamas procesas Sąjungos teismuose (visų pirma iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio, taip pat Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76 straipsnio ir 84 straipsnio 1 dalies), matyti, kad ginčo ribas nustato ir apibrėžia bylos šalys ir kad Sąjungos teismas negali priimti sprendimo *ultra petita* (žr. 2020 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Alfamicro / Komisija*, C-623/19 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2020:734, 40 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2022 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Parlamentas / Moi*, C-246/21 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2022:1026, 55 punktą). Be to, pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmą pastraipą, Teisingumo Teismo procedūros reglamento 120 straipsnio c ir d punktus ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76 straipsnio pirmos pastraipos d ir e punktus, kai ieškiniu, pareikštu tiesiogiai Sąjungos teismuose, iškeliama byla, jame, be kita ko, turi būti nurodytas ginčo dalykas, pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka ir ieškovo reikalavimai.

122 Nagrinėjamu atveju pareiškimo, kuriame išdėstyti ieškinio motyvai, 24–28 punktuose ieškovė, teigdama, kad pirminis sprendimas, kuriuo laikinai blokuojama balansavimo energijos pardavimo PSO kaina, buvo konkrečiai susijęs su ja, iš esmės rėmėsi konkrečia aplinkybe, kad ji buvo viena didžiausių tiekėjų, veikiančių minėtos energijos rinkoje Vokietijoje.

123 Pagal šio sprendimo 97 punkte minėtą jurisprudenciją ir Apeliacinės tarybos procedūros reglamento 15 straipsnio 1 dalies d punkto formuluotę Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime pagrįstai vertino tik konkrečią aplinkybę, kuria ieškovė rėmėsi, kaip leidžiančią ją individualizuoti, kaip tai suprantama pagal jurisprudenciją, kylančią iš 1963 m. liepos 15 d. Sprendimo *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17, p. 223), ir nenagrinėjo, ar iš skundo motyvų, jo priedų, papildomų pastabų arba apskritai iš bylos medžiagos galima spręsti apie kitas ją individualizuojančias „savybes“ ar „faktinę padėtį“.

124 Net darant prielaidą, kad Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime neteisėtai neatsižvelgė į visas ieškovės jai nurodytas „savybes“ ar „faktinę padėtį“, ieškovė turėjo tai ginčyti, pateikdama tokį pagrindą, kuris atitiktų Procedūros reglamento 76 straipsnio d punkte nustatytus aiškumo ir tikslumo reikalavimus (žr. šio sprendimo 114 punktą).

125 Iš tiesų sprendimo dėl tam tikro reikalavimo nepriėmimas gali būti pagrindas panaikinti bent jau dalį vienos iš Sąjungos įstaigų ar organų, nurodytų Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58a straipsnyje, nepriklausomos apeliacinės tarybos priimto sprendimo (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2016 m. birželio 8 d. Sprendimo *GREEN BEANS*, T-585/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:339, 27 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

126 Nors ieškinio 50–59 punktuose ieškovė kaip aplinkybes, galinčias ją individualizuoti, kaip tai suprantama pagal 1963 m. liepos 15 d. Sprendimu *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17, p. 223) suformuotą jurisprudenciją, nurodo savo aktyvų dalyvavimą administracinėje procedūroje iki pirminio sprendimo priėmimo ir jos teisės pateikti pastabas prieš priimant šį sprendimą pažeidimą pagal Reglamento 2019/942 14 straipsnio 6 dalį ir Chartijos 41 straipsnį, šiuo klausimu ji aiškiai ir tiksliai nenurodė ginčijamo sprendimo panaikinimo pagrindo, grindžiamo tuo, kad tame sprendime Apeliacinė taryba neteisėtai nepriėmė sprendimo dėl šių „savybių“ ar „faktinės padėties“, kuriomis ji tinkamai rėmėsi vykstant procedūrai Apeliacinėje taryboje.

127 Taigi ieškovė šiame ieškinyje negali remtis „savybėmis“ arba „faktine padėtimi“, kurios ginčijamame sprendime nebuvo paminėtos kaip jos nurodytos Apeliacinėje taryboje, ir kurios nebuvo išnagrinėtos minėtame sprendime (žr. šio sprendimo 102–104 punktus).

128 Vadinasi, pirmąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą, todėl pagrindinis reikalavimas panaikinti ginčijamą sprendimą, kuris visiškai nepagrįstas, turi būti atmestas kaip toks. Taigi toliau reikia išnagrinėti papildomą prašymą.

Dėl papildomo reikalavimo panaikinti pirminį sprendimą

129 Grįsdama papildomą prašymą ieškovė nurodo šešis pagrindus, iš esmės grindžiamus, pirma, Reglamento 2019/943 10 straipsnio 1 dalies pažeidimu, antra, ACER kompetencijos priimti sprendimą dėl PSO pasiūlymo nebuvimu, trečia, ACER kompetencijos nustatyti taisykles, kurios būtų atskirtos nuo PSO pasiūlytų taisyklių, nebuvimu, ketvirta, Reglamentu 2017/2195 siekiamų tikslų pažeidimu, penkta, motyvavimo stoka ir, šešta, teisės būti išklausytam, garantuojamos pagal Chartijos 41 straipsnį ir Reglamento 2019/942 14 straipsnio 6 dalį, pažeidimu.

130 ACER remiasi 2023 m. vasario 17 d. pateikto papildomo prašymo akivaizdžiu nepriimtinumu dėl to, kad nesilaikyta SESV 263 straipsnio šeštoje pastraipoje, siejamoje su Procedūros reglamento 60 straipsniu, nustatyto dviejų mėnesių ir dešimties dienų termino pareikšti ieškinį dėl pirminio sprendimo panaikinimo; šis terminas prasidėjo ne vėliau kaip nuo tos dienos, kai ieškovė pateikė skundą Apeliacinei tarybai, t. y. nuo 2022 m. balandžio 27 d. Ieškovė negali pagrįstai remtis jokia

pateisinama klaida, turint omenyje, kad pirminiame sprendime esanti informacija apie teisių gynimo priemones buvo aiškiai skirta to sprendimo adresatams ir kad Sąjungos teisę atitinkantis Reglamento 2019/942 29 straipsnio tekstas turi būti aiškinamas taip, kad juo nepažeidžiama ieškovės teisė tiesiogiai Bendrajame Teisme pareikšti ieškinį dėl šio sprendimo panaikinimo remiantis SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirta pastraipa. Bet kuriuo atveju papildomas prašymas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

131 Ieškovė teigia, kad nagrinėjamu atveju ieškinio pareiškimo termino nesilaikymas yra atleistina klaida, nes, atsižvelgiant į pirminiame sprendime pateiktą informaciją apie teisių gynimo priemones ir Reglamento 2019/942 29 straipsnio formuluotę, ji pagrįstai negalėjo manyti, kad gali pareikšti ieškinį dėl panaikinimo Bendrajame Teisme, prieš tai neišnaudojusi minėto reglamento 28 straipsnyje numatytos apskundimo procedūros.

132 Dėl ACER pateikto nepriimtinumo pagrindo visų pirma reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 45 punkto, nagrinėjamu atveju ieškovė galėjo tiesiogiai Sąjungos teisme pareikšti ieškinį dėl pirminio sprendimo panaikinimo pagal SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.

133 Be to, iš SESV 263 straipsnio šeštos pastraipos matyti, kad ieškiniai dėl panaikinimo turi būti pareiškiami per du mėnesius nuo akto paskelbimo arba nuo pranešimo apie jį ieškovui dienos, arba, jei to nebuvo padaryta, nuo tos dienos, kai ieškovas apie jį sužinojo.

134 Nuo Sąjungos teisės aktų, susijusių su procesiniais terminais, galima nukrypti tik visiškai išimtinėmis aplinkybėmis, t. y. aplinkybėmis, kurių nebuvo galima numatyti, arba *force majeure* atveju, kaip nurodyta Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 45 straipsnio antroje pastraipoje, nes griežtas šių taisyklių taikymas atitinka teisinio saugumo reikalavimą ir būtinybę vengti bet kokios diskriminacijos ar savivalės vykdant teisingumą (žr. 2016 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *SV Capital / EBI*, C-577/15 P, EU:C:2016:947, 56 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

135 Iš jurisprudencijos taip pat matyti, kad nuo Sąjungos nuostatų, reglamentuojančių ieškinio pareiškimo terminus, leidžiančios nukrypti „pateisinamos klaidos“ sąvoka apima tik ypatingas aplinkybes, kuriomis atitinkama institucija elgėsi taip, kad vien dėl jos veiksmų, arba daugiausia dėl jų, subjektas, kuris elgėsi sąžiningai ir parodė tokį rūpestingumą, kokio reikalaujama iš įprastai informuoto subjekto, galėjo pagrįstai būti suklaidintas (žr. 2016 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *SV Capital / EBI*, C-577/15 P, EU:C:2016:947, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

136 Nagrinėjamu atveju pirminis sprendimas buvo paskelbtas ACER interneto svetainėje 2022 m. vasario 28 d., o 2022 m. balandžio 27 d. ieškovė kreipėsi į Apeliacinę tarybą. Net darant prielaidą, kad ieškovė apie pirminį sprendimą sužinojo tą pačią dieną, kai kreipėsi į Apeliacinę tarybą, taikant terminų apskaičiavimo taisykles, numatytas Procedūros reglamento 58 ir 60 straipsniuose, kurie atitinka Teisingumo Teismo procedūros reglamento 49 ir 51 straipsnius, reikia konstatuoti, kad šio ieškinio pareiškimo dieną, t. y. 2023 m. vasario 17 d., ieškovė praleido terminą minėtam sprendimui užginčyti.

137 Be to, šios bylos aplinkybėmis ieškovė negali pagrįstai remtis pateisinama klaida, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 135 punkte nurodytą jurisprudenciją.

138 Iš tiesų, pirma, ACER nesuteikė ieškovei jokios konkrečios garantijos dėl Apeliacinės tarybos kompetencijos nagrinėti jos pateiktą skundą dėl pirminio sprendimo, nes pirminio sprendimo pabaigoje esanti informacija apie teisių gynimo priemones buvo aiškiai skirta to sprendimo „adresatams“, t. y. CORE regiono PSO, kurių atžvilgiu ji, beje, buvo teisinga (žr. šio sprendimo 44 punktą). Tačiau pirminiame sprendime nebuvo jokios informacijos apie teisių gynimo priemones, kuriomis gali pasinaudoti ne šie adresatai, o kiti fiziniai ar juridiniai asmenys. Taigi minėtos nuorodos negali būti laikomos ACER elgesiu, galinčiu suklaidinti ieškovę dėl Apeliacinės tarybos kompetencijos nagrinėti jos pateiktą apeliacinį skundą dėl pirminio sprendimo.

139 Antra, Reglamento 2019/942 29 straipsnio formuluotės aiškinimas, atitinkantis Sąjungos pirminę teisę, reiškia, kad pagal ją fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie, kaip antai ieškovė, buvo tiesiogiai, bet nekonkrečiai susiję su ACER visuotinai taikomu aktu, dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, nedraudžiama pareikšti ieškinio dėl šio akto panaikinimo tiesiogiai Sąjungos teisme pagal SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtą pastraipą. Be to, ieškinio 117 punkte pati ieškovė teigė, kad „ieškinys, dėl kurio pateiktas papildomas reikalavimas, nepriklauso nuo to, ar buvo išnaudotos visos teisių gynimo priemonės pagal SESV 263 straipsnio penktą pastraipą ir Reglamento 2019/942 29 straipsnį, nes [jos] galimybė pareikšti tiesioginį ieškinį yra būtina pagal pirminę teisę“.

140 Taigi nagrinėjamu atveju ieškovė negali veiksmingai remtis jurisprudencija, kurioje remiamasi kai kurių teisės aktų, reglamentuojančių teisių gynimo priemones, bendra formuluote arba egzistuojančiais įpročiais, kad konstatuotų atleistiną klaidą, susijusią su pavėluotu ieškinio pareiškimu Sąjungos teisme išnaudojus vidaus teisių gynimo priemonę, kuri šiuo konkrečiu atveju ir pagal jurisprudenciją nebuvo taikytina (šiuo klausimu žr. 1972 m. birželio 14 d. Sprendimo *Marcato / Komisija*, 44/71, EU:C:1972:53, 5–9 punktus ir 1979 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Orlandi / Komisija*, 117/78, EU:C:1979:109, 9–11 punktus).

141 Darytina išvada, kad ieškovė negali remtis kokia nors pateisinama klaida, dėl kurios nagrinėjamu atveju galėtų būti leidžiama nukrypti nuo pareigos laikytis nustatyto termino ieškiniui pareikšti.

142 Vadinasi, papildomas reikalavimas panaikinti pirminį sprendimą taip pat turi būti atmestas kaip nepriimtinas, todėl visas ieškinys turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

143 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

144 Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, reikia iš jos priteisti bylinėjimosi išlaidas pagal ACER pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *RWE Supply & Trading GmbH* bylinėjimosi išlaidas.

van der Woude Škvařilová-Pelzl Nõmm

Steinfatt Kukovec

Paskelbtas 2025 m. birželio 25 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės 2

Šalių reikalavimai 3

Dėl teisės 3

Dėl pagrindinio reikalavimo panaikinti ginčijamą sprendimą 3

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos pažeidimu 3

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, grindžiamo veiksmingos teisminės gynybos principo, įtvirtinto Chartijos 47 straipsnyje ir bendruosiuose Sąjungos teisės principuose, pažeidimu . 13

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies pažeidimu . . 14

Dėl papildomo reikalavimo panaikinti pirminį sprendimą 22

Dėl bylinėjimosi išlaidų 24